

Johannes 1:1-18

Gebruik de 5 stappen methode voor bijbelstudie (of gebruik de vragen die onder aan de tekst staan).

Inhoud van deze les

Jezus Christus vóór de schepping (1:1-5).....	1
Jezus Christus toen hij ook mens werd (1:6-18).....	2
Addendum: Jezus Christus is de Zoon van God.....	6
Gods goddelijke natuur is ondoorgrondelijk.....	6
Jezus Christus is <i>de fysieke zoon van Maria</i> , maar de <i>eniggeboren Zoon van God</i>	6
Jezus Christus is niet de fysieke, messiaanse of geestelijke Zoon van God.....	7
Jezus Christus is de Zoon van God in metafysische, ontologische, drie-enige en eeuwige zin.....	8
Jezus Christus wordt bevestigd als de 'Zoon van God' na zijn dood en opstanding.....	9

Overzicht

Johannes hoofdstuk 1 tot 12 beschrijft de publieke bediening van Jezus Christus. Hij openbaart zich in steeds grotere kringen, maar aan het einde wordt hij toch verworpen.

Johannes 1:1-18 beschrijft het Woord van God (een symbool voor Jezus Christus) als God en als Mens. Vers 1-5 beschrijft de heerlijkheid van het Woord van God in het begin, nog vóór de schepping. Vers 6-18 beschrijft zijn heerlijkheid na de schepping bij de menswording, toen God in Jezus Christus de menselijke natuur heeft aangenomen.

Aan het eind is er een addendum over 'de Zoon van God'.

Uitleg:

Jezus Christus vóór de schepping (1:1-5)

Jezus Christus is God (1:1-2)

Om nadruk te leggen op de eerste drie feiten, gebruikt het Grieks de tegenwoordige tijd dat continuïteit uitdrukt.

***1:1. In het begin was het Woord.** "In het begin was (bestond) het Woord voortdurend of altijd". 'In het begin' betekent 'vóór alle tijd', 'vanaf de eeuwigheid'. In Genesis 1:1 betekent het 'vóór de schepping van tijd'.

'Het Woord' (Grieks: logos). Woorden drukken gedachten uit; woorden openbaren wat verborgen is in het verstand. Zo drukt Jezus Christus zichtbaar het goddelijke wezen van de onzichtbare God uit (1:18; Kolossenzen 2:9; Hebreeën 1:3). Hij openbaart het goddelijke wezen, de goddelijke persoonlijkheid en het goddelijke karakter van God (8:19). Er is nooit een conflict tussen het wezen van God en de woorden en daden van God. Er is geen verschil tussen wie God is en wat God tot uitdrukking brengt. God drukt zich uit, d.w.z. hij openbaart zich in Jezus Christus.

Het Woord was bij God. "Het Woord was voortdurend of altijd bij God". De relatie tussen God en het Woord is een eeuwige verbondenheid in liefde. Het Woord werd niet geschapen!

Het Woord was God. Het Woord was voortdurend of altijd God. Om hierop nadruk te leggen, zet het Grieks het woord 'God' voorop (Hebreeën 1:8-9)! "God (en niets anders dan God) was het Woord!" Van alle eeuwigheid was het Woord God! Er was nooit een tijd dat het Woord niet God was.

Maar in de tijd, d.w.z. in de menselijke geschiedenis, bij de geboorte van Jezus Christus, heeft God naast zijn goddelijke natuur ook de menselijke natuur erbij aangenomen (1:14; Filippenzen 2:5-9). In deze hoedanigheid wordt het Woord, Jezus Christus, door mensen beschreven als de tweede 'persoon' van de Drie-enige God. Het woord 'persoon' drukt het begrip 'innerlijke onderscheiding' en niet 'individu' uit. In het Grieks wordt hiervoor een woord gebruikt (hupostasis) dat betekent: *de substantiële aard, de essentiële hoedanigheid of het werkelijke wezen*. Van alle eeuwigheid is het werkelijke wezen van God 'Geest' (4:24). Bij de eerste komst van Christus in de menselijke geschiedenis neemt God ook 'de menselijke natuur' aan (1:14).

En in de menselijke geschiedenis, nl. bij Pinksteren, werd de Geest van God ook uitgegoten op alle gelovigen om voor eeuwig in hen te wonen (14:16-17). In deze hoedanigheid wordt 'de heilige Geest' door mensen beschreven als de derde 'persoon' van de Drie-enige God.

Jezus Christus is Schepper (1:3)

***1:3. Door het Woord is alles ontstaan.** Het Woord bracht alles wat voorheen niet bestond tot stand (Psalm 33:6; Hebreeën 11:3). Om uit te drukken dat geen enkel geschapen ding hiervan uitgezonderd is, gebruikt het Grieks de

voltooid tegenwoordige tijd (het perfectum): “Zonder dit (Woord) is geen ding ontstaan (geworden) dat *nu bestaat*” (dat geworden is en nu bestaat). Het Woord is ‘de Middelaar van de schepping’ – door wie God de schepping tot stand bracht (1:3; Genesis 1:1). Hij is ook ‘de Middelaar van de verlossing’ – door wie de verlossing van verloren mensen verdiend werd en uitgevoerd wordt (1:12; 1 Petrus 3:18). Hij is bovendien ‘de Middelaar van de genade van God’ – door wie God zijn genade aan verloren mensen toont (1:17). En tevens is hij ‘de Middelaar van de waarheid van God aan de mensen’ – door wie de waarheid van alles wat mensen dienen te weten geopenbaard werd (1:17). Het Woord, Jezus Christus, heeft het bestaan van God, het wezen van God, de woorden van God en de werken van God doen kennen (1:18).

Jezus Christus openbaart God, zijn wezen, zijn woorden en zijn werken aan de mensen (1:4-5)

***1:4.** In het Woord was *altijd* leven. ‘Leven’ is het symbool voor Gods essentie en wezenlijke eigenschappen (attributen) als liefde, heiligheid en macht. De mens bezit deze eigenschappen niet van nature, maar God schenkt hem wel bv. ‘leven’ (Genesis 2:7), ‘liefde’ (Romeinen 5:5) en ‘heiligmaking’ (1 Korintiërs 1:30).

Het leven was *altijd* het licht voor de mensen. ‘Licht’ is het symbool voor de openbaring (bekendmaking) van deze goddelijke essentie en eigenschappen onder de mensen. Jezus is dus “God met ons” (Immanuël), d.w.z. “God die de menselijke natuur heeft aangenomen en onder ons is komen wonen om God zichtbaar aan de wereld te openbaren (14:9; Kolossenzen 1:15) en om Gods verlossing van mensen uit te voeren”. Door heel het Oude Testament scheen Jezus Christus als het Licht in de profetieën, beloften en typen (illustraties). Voorbeeld. De dagelijkse bloedoffers in de tempel wezen op de noodzaak van de verzoening van zonden. Door heel het Nieuwe Testament schijnt Christus als het Licht. Elke innerlijke houding, elk woord en elke daad van Jezus Christus in de vier Evangelien maakt zichtbaar wie de onzichtbare God is. Daarom zegt Jezus, “Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien” (14:9).

***1:5.** Het licht schijnt *altijd* in de duisternis. ‘Schijnt’ staat in de tegenwoordige tijd. Jezus Christus is niet alleen de Middelaar van het licht, maar is zelf het Licht (1:9; 8:12; 1 Johannes 2:8)! Hij verlicht ieder mens (1:9). Hij deed dat gedurende de tijd van het Oude Testament, maar doet dat onveranderd gedurende de tijd van het Nieuwe Testament. En toch heeft de duisternis zich het licht niet toegeëigend. Andere vertalingen: De duisternis heeft het licht “niet kunnen uitdoven”, “niet kunnen overmachten” of “niet begrepen”. De beste vertaling is: De duisternis heeft het licht “niet geaccepteerd”, “zich niet toegeëigend” of “niet in bezit genomen” (omdat het parallel staat met de uitdrukkingen: “niet gekend” (1:10) en “niet aangenomen of ontvangen” (1:11). Er schuilt opzettelijk kwaad en haat in de duisternis, omdat het weigert om Jezus Christus als het Licht aan te nemen (3:19-20).

In andere Schriftgedeelten lezen we dat de duisternis een christen niet langer kan imponeren of beheersen. Wie Jezus Christus, het Licht, volgt, loopt nooit meer in de duisternis (8:12).

Jezus Christus toen hij ook mens werd (1:6-18)

Jezus Christus verlicht ieder mens (1:6-10)

***1:6-8.** Johannes de Doper. De naam ‘Johannes’ betekent ‘de Heer was genadig’. Johannes was door God gezonden (Jesaja 40:3; Maleachi 3:1; Matteüs 11:10). ‘Gezonden’ (voltooid tijd) betekent dat God hem had gezonden en dat zijn zending blijvende resultaat had. Hij werd gezonden als ‘de voorloper’ van Jezus: om van Jezus te getuigen en de mensen op zijn komst voor te bereiden, opdat de mensen in Jezus zouden gaan geloven. Het werkwoord ‘geloven’ komt bijna 100 maal voor in het Johannes Evangelie. Parallele uitdrukkingen voor in Jezus ‘geloven’ zijn: Jezus ‘aannemen’ of ‘ontvangen’ (1:12; Matteüs 10:40), Jezus ‘belijden’ (Matteüs 10:32), en ‘naar Jezus komen’ (Matteüs 11:28); vgl. ook een andere Johannes, de apostel Johannes, als ‘getuige’ van Jezus (Openbaring 1:9).

***1:9.** Het ware licht, dat ieder mens verlicht. Dit betekent niet dat ieder mens verlost wordt, maar wel dat ieder mens een bepaalde kennis van het bestaan van God en van het wezen van God heeft (Romeinen 1:19-20; 2:15). En meer specifiek dat ieder mens die het evangelie hoort in mindere of meerdere mate inzicht in Gods plan van verlossing heeft. Niemand kan later zichzelf verontschuldigen (Romeinen 3:19-20). Ten spijt hiervan verkiezen vele mensen toch de duisternis (1:5,10-11). Er is een ‘verlichting’ dat niet noodzakelijkerwijs tot verlossing leidt (Hebreeën 6:4-6). Verlichting dat uiteindelijk leidt tot het aannemen van het Licht is puur genade! Het Johannes-evangelie leert geen universele verlossing (1:9) en ook geen algemene verzoening (vgl. 1:29).

Het woord ‘wereld’ (Grieks: kosmos) heeft verschillende betekenissen in het Evangelie van Johannes:

- i. Het geordende universum (1:10a,b; 17:5,24). De aarde (21:25).
- ii. Het theater van de menselijke geschiedenis, het rijk van de mensheid, de mensen op aarde, de mensheid (1:9, 10c; 3:19; 9:39; 11:27; 12:46; 14:31; 16:21,28; 17:18; 18:36-37).
- iii. Het publiek (7:4; 14:22).
- iv. De verloren mensen: vervreemd van het leven van God, beladen met zonden, onderhevig aan het rechtvaardige oordeel, die verlossing nodig hebben (1:10c; 3:19).
Betekenis nummer iv gaat vaak over in betekenis onder vi (zie verder).

- v. De verloren mensen zoals in 3:19, met de additionele gedachte: zonder onderscheid naar ras, nationaliteit of taal (4:42) (1:29; 3:16; 3:17; 4:42; 6:33,51; 8:12; 9:5; 11:52; 12:32; 1 Johannes 2:2; 4:14-15). Het verwijst NIET naar de wereld als het gebied van het kwaad (betekenis vi). Omdat God het kwade niet liefheeft (Hebreeën 1:9), heeft hij ook de mensen niet lief die het kwaad bedrijven en God haten (Psalm 5:5-7; Romeinen 1:18; Jakobus 4:4). Het verwijst ook NIET naar 'elk mens die ooit geleefd heeft' (betekenis ii).
- vi. De verloren mensen als in 3:19, met de additionele gedachte: die het kwade doen en openlijk vijandig zijn tegen God, Christus en de christenen (7:7; 8:23; 12:31; 14:17,30,31; 15:18; 17:9,14-16,25; 1 Johannes 5:19). De wereld hier in de betekenis van het gebied van het kwaad, openlijk vijandig tegen God, Christus en christenen (15:18).
- vii. Alle uitverkorenen uit alle volken (4:42; 1 Johannes 4:14).

Het ware licht was bezig in de wereld te komen. Jezus stond op het punt met zijn openbare bediening in de wereld te beginnen. De wereld is hier het theater van de menselijke geschiedenis (betekenis ii).

***1:10.** Het Woord was in de wereld en de wereld is door hem ontstaan. De wereld is hier de schepping, het geordende universum (betekenis i).

Toch kende de wereld hem niet. De wereld betekent hier alle mensen (betekenis ii) die van God afgedwaald zijn, de verloren mensen (betekenis iv), hier vertegenwoordigd door Israël. Betere vertaling: "Toch *erkende* de wereld hem niet" (Jesaja 1:2-4; vgl. Matteüs 10:32-33). In de wereld schuilt het kwaad. De wereld wijst de Messias, Jezus Christus, af. Maar er zal ook een tijd komen dat Jezus de wereld niet 'erkent' (Matteüs 7:23; vgl. Matteüs 10:33; 2 Timoteüs 2:12).

Jezus Christus maakt gelovigen 'kinderen van God' (1:11-13)

***1:11.** Hij kwam naar de mensen die van hem waren, maar die van hem waren, hebben hem niet ontvangen. De mensen die van hem waren zijn in de eerste plaats het volk Israël. De komst van Jezus Christus werd vele malen in het Oude Testament aan Israël geprofeteerd. Hij is 'de Koning David' van Israël (Ezechiël 37:24). Toch hebben de Joden hem niet *ontvangen* of *verwelkomd*. Dit is een stijlfiguur voor: "Zij hebben hem *verworpen*". Hiervan komen we in het Johannes evangelie meer gevallen tegen.

***1:12-13.** Wie hem wel ontvingen. Hoewel Israël als volk hem verwierp, waren er individuen die hem ontvingen (aannamen). Letterlijk: "Maar zoveel (individuen) als", hetgeen Joden en niet-Joden kan betreffen. In de context betekent 'ontvangen' (1:11-12) ook 'zich toe-eigenen' (1:5), 'erkennen' (1:10).

aan hen heeft hij het recht gegeven. De Joden roemden op hun erfrecht, namelijk, dat zij 'kinderen van Abraham' waren (8:33). Aan elk individu, hetzij Jood hetzij niet-Jood, die Jezus Christus ontvangt, geeft Jezus Christus het werkelijke recht om 'kinderen van God' te worden. 'Geven' duidt aan dat verlossing altijd een gift uit genade is (Efeziërs 2:8-19). 'Recht' is 'het werkelijke gezag dat haar oorsprong bij God heeft' (5:27; 10:18; 17:2; 19:11; Romeinen 13:1). Het is niet het 'recht' of 'gezag' dat haar oorsprong bij mensen of menselijke instellingen heeft en waarop mensen gewoonlijk aanspraak maken (19:10).

om kinderen van God te worden. 'Worden' is zowel een punt als een lijn: het is een beginpunt én is een proces.

- i. Beginpunt. Omdat de twee werkwoorden 'ontvangen' en 'geven' beiden in dezelfde tijd (de zgn. aoristus) staan, wordt een individu een kind van God op hetzelfde moment dat hij Jezus Christus ontvangt. Johannes gebruikt nooit het woord 'zoon' (Grieks: huios) om gelovigen aan te duiden, maar alleen het woord 'kind' (Grieks: teknos). Een mens wordt een 'zoon' door adoptie (Efeziërs 1:5; Romeinen 8:14-15) en een 'kind' door 'wedergeboorte' (transformatie, vernieuwing) (1:12-13; Romeinen 8:16; 1 Johannes 3:9-10). Deze transformatie begint met een daad van God (wedergeboorte): door wedergeboorte 'is' hij meteen een kind van God (1:13)!
- ii. Proces. Maar Johannes gebruikt het woord 'worden' (1:12) omdat de gelovige na zijn wedergeboorte heel zijn leven lang een proces van heiliging doormaakt waarin hij steeds meer aan Jezus gelijkvormig wordt. Het woord 'worden' drukt dus uit dat verlossing een proces is. Vanaf het moment dat jij in Jezus Christus gelooft en hem in je hart en leven aanneemt ben je een kind van God. Dan *begint* 'je kind-zijn binnen de familie van God'. Vanaf dat moment groei je geestelijk en *word je steeds meer en meer wat God bedoelt wat je uiteindelijk wordt*. Het volmaakte wordt pas bereikt bij de terugkomst van Jezus en je opstanding uit de doden (Filippenzen 3:19-20; 1 Johannes 3:1-3).

aan hen die in zijn naam geloven. 'Geloven' staat hier in de tegenwoordige tijd en duidt aan dat het werkelijke ontvangen of aannemen van Jezus duidelijk wordt wanneer een gelovige niet maar één keer zijn geloof belijdt, maar *volhardend blijft geloven*, heel zijn leven lang. De 'naam van Jezus Christus' is een uitdrukking voor 'Jezus Christus zoals hij zichzelf in de bijbel geopenbaard heeft'. Geloven in een Jezus zoals andere godsdiensten of filosofieën over hem spreken is volkomen waardeloos.

Zij zijn niet uit bloed geboren, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van een man, maar uit God geboren. De gelovigen hebben hun kind-zijn niet te danken aan hun natuurlijke afstamming (nationaliteit, bv. van Abraham; vgl. 8:31-59; Lucas 3:8; Galaten 3:11,28); ook niet aan lichamelijke seks-drang; ook niet aan het besluit of de vrije wil van een mens (Romeinen 8:7-8; 9:11,16). Maar ze hebben die alleen te danken aan het besluit van God (3:3-8; 17:2; Romeinen 8:29-30; Efeziërs 1:4-5).

Jezus Christus brengt de werkelijkheid en de genade (1:14-18)

***1:14.** Het Woord is mens (vlees) geworden en heeft bij ons gewoond.

Het woord 'vlees' heeft verschillende betekenissen in het Johannes evangelie.

- i. Een echte christen is geboren uit God en niet uit het vlees (1:13). Het vlees is hier een mens, de menselijke natuur met zijn seks-drang, overigens zonder dat daaraan in ethisch opzicht een negatieve waarde toegekend wordt. Jezus Christus werd ook een mens zonder dat daaraan enige negatieve waarde toegekend werd (1:14). Jezus was zonder zonde, maar omdat de zondelast van de mensen op hem rustte, was zijn menselijke natuur zwak (onderhevig aan pijn, moeite, verdriet, verzoeking, ellende en sterfelijk).
- ii. Wat uit vlees geboren is, is vlees (3:6). Het vlees is hier de menselijke natuur als de zetel en het middel van zondige begeerten. De natuurlijke mens is vleeselijk en heeft een zondige geaardheid: het woord 'vlees' geeft hier aan wat de mens van nature is.
- iii. Het vlees en bloed van Jezus eten en drinken (6:51-56). Een vergelijking tussen vers 54 en vers 40 toont duidelijk aan dat het woord 'vlees' hier figuurlijk bedoeld wordt (2:19; 4:14). De uitdrukking 'het vlees van Jezus eten' is een uitdrukking voor 'Jezus leren kennen en in hem geloven'.
- iv. Oordelen naar het vlees (8:15). In deze betekenis is het vlees een verwijzing naar hoe zaken uiterlijk beschouwd worden en naar menselijke standaarden.

Het Woord is vlees geworden. Het woord 'geworden' betekent niet dat het Woord, Jezus Christus, ophield God te zijn. Toen Lots vrouw een zoutpilaar werd, hield ze op een vrouw of de vrouw van Lot te zijn. Maar toen Lot de vader van Moab en Ammon werd, hield hij niet op om Lot te zijn. Toen het Woord mens werd, hield hij niet op God te zijn! De tweede persoon van de Drie-eenheid neemt naast zijn God-zijn ook de menselijke natuur aan. Jezus Christus had vóór zijn opstanding uit de dood een echt zwakke, menselijke natuur: hij wordt moe (4:6); hij heeft dorst (4:7; 19:28); hij bestaat uit vlees en bloed (6:53); hij kan gedood worden (8:40); hij huilt (11:33,35) en hij is ontstemd (12:27; 13:21). Ná zijn opstanding heeft hij een verheerlijkte menselijke natuur (Filippenzen 3:21; vgl. 1 Korintiërs 15:42-44,49). De relatie tussen de twee naturen van Jezus Christus in één 'persoon' zal evenals de Drie-eenheid altijd een mysterie blijven.

Gedurende 33 jaar (van 4 v.C. tot 30 n.C.) heeft hij onder de mensen op aarde gewoond. Met name de apostelen hebben hem intensief meegemaakt (1 Johannes 1:1-3) en zijn heerlijkheid aanschouwd.

Wij hebben zijn heerlijkheid gezien. Het woord 'heerlijkheid' wordt voorgesteld als stralend licht waar God in woont. Het betekent 'de zichtbare openbaring van de goddelijke eigenschappen', zoals Gods heiligheid, rechtvaardigheid, barmhartigheid, liefde, trouw, genade en waarheid. Zijn heerlijkheid is zijn godheid die door de sluier van zijn mens-zijn heen schijnt. Het woord 'aanschouwen' betekent 'bestuderen met de bedoeling hem uit te leggen' (1:32; 4:35; 11:45). Zijn heerlijkheid was dat van 'de eniggeboren (Zoon) die komt van de Vader'.

Jezus Christus deelde in Gods heerlijkheid vóór zijn eerste komst naar de wereld (17:5,24; Filippenzen 2:5-6). De profeten van het Oude Testament hebben iets van zijn heerlijkheid gezien en daarom profeteerden zij over hem (12:41; 1 Petrus 1:10-12). Gods heerlijkheid schijnt door alles heen wat Jezus Christus op aarde zegt en doet (1:14). Zijn wondertekens openbaren zijn heerlijkheid (2:11). Zijn volbrengen van Gods taak op aarde verheerlijkt God (17:4). God openbaart zijn heerlijkheid door vanuit de hemel te spreken (12:28; Matteüs 17:5-6). Jezus deelt weer volop in Gods heerlijkheid na zijn hemelvaart (Filippenzen 2:9-11).

vol van genade en waarheid. Zijn heerlijkheid is vol van genade en waarheid. 'Genade' is zijn onverdiende gunst en gawe aan schuldige mensen. 'Waarheid' betekent dat Jezus Christus de volmaakte werkelijkheid is vergeleken met alle 'schaduw' en 'kopieën' die vóór hem kwamen (Kolossenzen 2:17).

***1:15.** Die na mij komt is meer dan ik, want hij was er vóór mij! Johannes contrasteert zichzelf met Jezus: hij kwam vóór Jezus wat zijn geboorte en bediening betreft. Maar in alle andere zaken is Johannes tijdelijk en begrensd, terwijl Jezus eeuwig en onbegrensd is.

***1:16.** Uit zijn volheid hebben wij genade op genade ontvangen. Het betekent dat gelovigen uit zijn onbegrensde volheid voortdurend genade op genade blijven ontvangen. Het ene genadebewijs is nog niet voorbij, of het volgende komt er al aan, net zoals de golven van de zee onophoudelijk komen aanrollen!

***1:17.** De wet en de waarheid staan niet tegenover elkaar. De wet is de voorbereiding (de schaduw van de werkelijkheid) gedurende de tijd van het Oude Testament. De waarheid is de vervulling (de werkelijkheid die vroeger een schaduw maakte) gedurende de tijd van het Nieuwe Testament (Kolossenzen 2:17; Hebrëeën 8:5; 10:1). Gods wet eist gerechtigheid, maar kan deze niet geven. Gods genade in en door Jezus Christus schenkt volkomen gerechtigheid!

***1:18.** De eniggeboren God (de enige Zoon, die zelf God is). Deze uitdrukking in Johannes 1:18 heeft geen gelijksoortige betekenis in de menselijke wereld. Het heeft geen begin ergens in de geschiedenis. Johannes 3:16 bewijst dat Jezus Christus de eniggeboren Zoon van God was vóór zijn geboorte (*menswording*). Daarom verwijzen de woorden "de eniggeboren Zoon van God" nooit naar zijn geboorte als mens op aarde, maar naar zijn eeuwige relatie met God de Vader voordat hij als mens op aarde geboren werd. In de beste en oudste handschriften van de bijbel zegt Johannes 1:18 'de eniggeboren God' in plaats van 'de eniggeboren Zoon'. Omdat God eeuwig is, is de Zoon

van God ook eeuwig en moet de uitdrukking 'de eniggeboren Zoon' verwijzen naar de relatie van God de Zoon met God de Vader. Jezus Christus is 'de Zoon van God' van eeuwigheid tot eeuwigheid.

In alle eeuwigheid bestaan God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest in deze unieke relatie tot elkaar. Er bestaat maar 'één God' (Marcus 12:29) en ook maar 'één naam van God' (Matteüs 28:19) en zijn wezen is 'Geest' (4:24; Romeinen 8:9-10). En toch openbaarde deze ene God zichzelf als God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest (Matteüs 28:19). God openbaart aan ons dat er een innerlijke onderscheiding in het goddelijke wezen bestaat dat ons begripsvermogen te boven gaat, maar waaraan we ons wel gehoorzaam moeten onderwerpen. Niemand in welk godsdienst dan ook kent God de Vader dan alleen God de Zoon en de mensen aan wie God de Zoon het wil openbaren (Matteüs 11:25-27; Johannes 10:15; 17:25-26). Daarom staat er: "Jezus Christus heeft hem doen kennen". Het woord "doen kennen" (Grieks: exegesato) betekent: 'uitleggen', 'verklaren', 'doen kennen'.

Vragen

1. Bespreek eerst de vragen van de kringleden.
2. Wat betekent het voor jou dat de onzichtbare God zich in het zichtbare (en hoorbare) Woord openbaart (1:14,18)?
3. Waartoe leidt het aannemen van Jezus Christus (1:12-13)?
4. Wat is het verschil tussen de wet die Mozes bracht en de waarheid en genade die Christus bracht (1:17)?

Addendum: Jezus Christus is de Zoon van God

Gods goddelijke natuur is ondoorgrondelijk

Christenen geloven in de God van de bijbel en in geen andere 'god'. De God die zich in de bijbel openbaart, is verheven boven allen en alles, soeverein en majestueus. De God van de bijbel is 'Geest' (niet vlees zoals een mens) en is als zodanig alomtegenwoordig, alwetend en almachtig.

- a. De God van de bijbel is ondoorgrondelijk en daarom kan geen mens op eigen kracht zijn goddelijke wezen doorgronden (Job 11:7-8). En toch kunnen mensen de God van de bijbel kennen naar de mate dat hij zichzelf openbaart, eerst in de bijbel en uiteindelijk in Jezus Christus.
- b. De God van de bijbel is Geest en daarom onzichtbaar voor de ogen van mensen (Johannes 4:24; 1:18). En toch kunnen mensen zien wie de God van de bijbel is en hoe hij is in Jezus Christus. De God van de bijbel heeft namelijk zonder zijn goddelijke natuur los te laten de menselijke natuur aangenomen en hij is in de schepping en de menselijke geschiedenis binnengetreden in Jezus Christus (Johannes 1:1,14,18). Jezus Christus is het zichtbare beeld van de onzichtbare God (Kolossenzen 1:15). Kolossenzen 2:9 leert dat al de volheid van de Godheid lichamelijk woont in Jezus Christus. Jezus zegt: "Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" (Johannes 14:9).
- c. De God van de bijbel leeft in een ontoegankelijk licht en geen mens kan naar God opklimmen (1 Timoteüs 6:16). Mensen kunnen zichzelf niet naar God toe werken door middel van het houden van de wet, door middel van het doen van goede werken of door middel van het beoefenen van een of andere godsdienst. En toch kunnen mensen met de God van de bijbel een persoonlijke relatie aangaan, niet door een of andere trap te beklimmen, maar alleen doordat God naar beneden komt in Jezus Christus (en zijn Geest).

Jezus Christus is de fysieke zoon van Maria, maar de eniggeboren Zoon van God

Jezus Christus is de fysieke 'zoon van Abraham', de fysieke 'zoon van David' en de fysieke 'zoon van Maria' in de zin dat hij – wat zijn menselijke natuur betreft – afstamt van Abraham, David en Maria (Matteüs 1:1,16). Maar Jezus Christus is niet de fysieke, geestelijke of messiaanse Zoon van God. Jezus Christus is 'de eniggeboren Zoon van God' (1:14,18; 3:16,18). De uitdrukking 'eniggeboren' wordt hieronder uitgelegd door eerst het woord 'verwekken' of 'geboorte schenken' (Grieks: gennaō) en daarna het woord 'eniggeboren' (Grieks: monogenēs) uit te leggen.

Het Griekse woord 'gennaō' heeft drie betekenissen:

1. 'Gennaō' betekent 'verwekken', de vader worden: in een fysieke, in een figuurlijke (en geestelijke) en in een unieke zin.

Fysieke betekenis: 'fysiek verwekken', 'de fysieke vader worden'.

- Fysiek verwekken door een man. Zie bv. de geslachtsregisters (vgl. Genesis 4:18 en verder). Passief: "dat wat in haar verwekt is" (Matteüs 1:20); "verwekt door één man" (Hebreeën 11:12); "verwekt door hoerij" (d.w.z. "buiten de huwelijksrelatie") (Johannes 8:41); "geheel in zonde verwekt" (Johannes 9:34).
- Fysiek verwekken door de invloed van Gods Geest. In Lucas 1:35 staat: "De heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw bedekken. Daarom zal de heilige 'die verwekt is' (of 'die geboren wordt') de Zoon van God genoemd worden". De heilige Geest oefende een goddelijke invloed uit op de maagd Maria en schiep alleen het fysieke lichaam van Jezus en niet zijn goddelijke wezen! De eeuwige Zoon van God werd geboren als een fysiek mens in de schepping en in de geschiedenis en kreeg de naam 'Jezus'. Hij kreeg zijn menselijke natuur van zijn moeder en niet van enige vader! Jezus werd op geen enkele wijze op een fysieke manier verwekt zoals dat bij mensen gaat, omdat God geen fysiek lichaam heeft. Alleen de tweede persoon van de Drie-eenheid heeft een fysiek lichaam.

Figuurlijke (en tevens geestelijke) betekenis: 'geestelijk verwekken', 'de geestelijke vader worden'.

- Geestelijk verwekken door de invloed van een mens. Door het evangelie te verkondigen 'verwekte' Paulus de Korintiërs, d.w.z. werd hij hun geestelijke vader (1 Korintiërs 4:15).
- Geestelijk verwekken door de invloed van Gods Geest. Door Jezus Christus te ontvangen worden mensen 'uit of door God (als Oorzaak of Oorsprong) verwekt' (tot een nieuwe schepping, Grieks: ek theou egenethesan), 'wedergeboren' (Johannes 1:13; 1 Johannes 2:29; 3:9; 4:7; 5:1,4,18), of 'van boven verwekt' (tot een nieuwe schepping, Grieks: gennethē anōthen) (3:3), of verwekt (tot een nieuwe schepping) uit of door de Geest' (3:5). "Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, 'is uit of door God verwekt' (tot een nieuwe schepping, Grieks: ek tou theou gegennetai, perfectum). En ieder die de Verwekker (van een nieuwe schepping, Grieks: ton gennesanta) ('de Vader') liefheeft, heeft ook lief 'degene die uit of door hem verwekt is'

(Grieks: ton gegennemenon eks autou, perfectum). Dit kan duiden op 'Christus', maar waarschijnlijker op 'de christen broeder', 1 Johannes 5:1; 2:9-10.

Unieke betekenis: Door de invloed van Gods Geest bij zijn opstanding en troonsbestijging begint de eeuwige Zoon van God met de volle uitoefening van zijn absolute soevereine macht op aarde. God de Vader zegt: "Jij bent mijn zoon; ik heb je vandaag verwekt" (*Vandaag ben ik je vader geworden*, NIV) (Grieks: gegenneka, perfectum) (vgl. Psalm 2:7; Hebrreeën 1:5a).

2. 'Gennao' betekent 'geboorte schenken', 'de moeder worden': in fysieke of in figuurlijke (geestelijke) zin.

Fysieke betekenis: 'geboorte schenken', 'de fysieke moeder worden'.

"Zij bracht een kind ter wereld" (Lucas 1:57). "Wanneer zij een mens ter wereld brengt" (Johannes 16:21). "Om deze reden ben ik ter wereld gekomen" (Johannes 18:37). "In onze eigen taal waarin wij geboren zijn of ter wereld gekomen zijn" (Handelingen 2:8). "Ik ben (als Romeins burger) ter wereld gekomen" (Handelingen 22:28).

Figuurlijke (en geestelijke) betekenis: 'de geestelijke moeder worden'.

- In geestelijk zin bracht de wet (aanhoudend) slaven voort (Galaten 4:24).

3. 'Gennao' betekent 'voortbrengen', 'produceren', 'veroorzaken'.

"Dwaze en onzinnige speculaties produceren (aanhoudend) ruzie" (2 Timoteüs 2:23).

Het Griekse woord 'monogenes' betekent 'eniggeboren'

- i. De uitdrukking 'eniggeboren' verwijst in elk geval niet naar de fysieke verwekking van Jezus, omdat hij al de 'eniggeboren Zoon' is *vóór zijn menswording* (3:16)! De uitdrukking verwijst dus *niet naar enige verwantschap met deze geschapen wereld!*
- ii. De uitdrukking 'eniggeboren' wordt niet afgeleid van de woorden 'alleen of enig' (Grieks: monos) en 'geslacht' (Grieks: genos, afgeleid van het Griekse ginomai: geboren worden) alsof Jezus 'als de Messias uniek in het menselijke geslacht' is. De Messiaanse taak van Christus heeft een begin in de menselijke geschiedenis (vanaf zijn geboorte). Maar in Johannes 1:1 staat dat Jezus Christus 'God' is en in Johannes 1:18 staat in de beste en oudste handschriften 'eniggeboren God' in plaats van 'eniggeboren Zoon'. Omdat God 'eeuwig' is kan de uitdrukking 'eniggeboren' *niet naar een of ander begin verwijzen!* De uitdrukking verwijst dus ook niet naar het messiaanse ambt van Jezus Christus.
- iii. Omdat de uitdrukking verwijst naar iemand boven de schepping en boven de tijd, betekent het 'alleen', 'uniek in zijn soort', of 'het één en enig voorbeeld in zijn categorie' ("Eén en enige Zoon van God, NIV). De uitdrukking moet dus verwijzen naar *het drie-enige Zoonschap* van Jezus Christus. Jezus Christus is de Zoon van God in alle eeuwigheid!

Er is alleen *één God* (Marcus 12:29) met *één naam* (Matteüs 28:19). En toch openbaart deze éne God zich in de bijbel als God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest (Matteüs 28:19; 1 Korintiërs 8:6; Efeziërs 4:3-6). Hij zelf openbaart aan ons dat er *een innerlijk onderscheid* in de eenheid van zijn goddelijke wezen. Dit gaat ons begripsvermogen te boven en vereist van ons gehoorzame onderwerping. Van alle eeuwigheid af bestond God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest in deze unieke relatie tot elkaar. Geen mens of geen godsdienst kent God de Vader dan alleen God de Zoon en wie God de Zoon het wil openbaren (Matteüs 11:25-27; Johannes 10:15; 17:25-26).

Jezus Christus is niet de fysieke, messiaanse of geestelijke Zoon van God

De uitdrukking 'zoon' in de bijbel heeft verschillende betekenissen:

De uitdrukking 'zoon' in de bijbel verwijst naar fysieke afkomst: een fysieke zoon

Johannes 3:6 zegt, "Wat uit het vlees geboren is, is vlees". Bij mensen wordt een fysiek kind uit een fysieke vader en fysieke moeder geboren. *Zijn bestaan heeft een begin* in de geschiedenis wanneer hij verwekt wordt.

Maar bij Jezus Christus is dat niet het geval – hij is niet verwekt. *Zijn bestaan heeft geen begin!* *Jezus Christus is niet de fysieke Zoon van God!* De uitdrukking 'Zoon van God' verwijst niet naar Jezus als 'de fysieke zoon van God' hetgeen de christenen volgens een algemeen misverstand in de Islam zouden leren .

Hoewel Jezus Christus van alle eeuwigheid bestaat (1:1), werd hij naar zijn menselijke natuur geboren als een fysieke mens uit zijn fysieke moeder, de maagd Maria (1:14). Maar zijn menselijke fysieke natuur werd niet afgeleid van zijn wettelijke vader, Jozef. Jezus had geen fysieke vader, die hem op lichamelijke wijze had verwekt. Het fysieke lichaam van Jezus noemen we niet het fysieke lichaam van God, omdat God geen fysiek lichaam heeft. De heilige Geest schiep het fysieke lichaam van Jezus in de maagd Maria (Lucas 1:35). Jezus Christus is van alle eeuwigheid God, maar nam in de menselijke geschiedenis ook een menselijke lichaam aan en trad zo de menselijke

schepping en de menselijke geschiedenis binnen. De ‘Zoon van God’ heeft van alle eeuwigheid een goddelijke natuur, maar neemt in de tijd ook een menselijke natuur aan, die volkomen zonder zonde is (2 Korintiërs 5:21; Hebreëën 4:15). De relatie tussen zijn goddelijke en menselijke natuur blijft voor ons, mensen een mysterie.

De uitdrukking ‘zoon’ in de bijbel verwijst naar geestelijke afkomst: een geestelijke zoon

Johannes 3:6 zegt ook “Wat uit de Geest geboren is, is geest”. De bijbel maakt heel duidelijk onderscheid tussen een fysieke zoon en een geestelijke zoon. Een mens is vóór zijn wedergeboorte een fysiek kind van zijn fysieke ouders op aarde. Maar na zijn wedergeboorte is een mens een geestelijk kind van God in de hemel geworden (1:12-13). Hij krijgt een menselijke geestelijke natuur wanneer hij tot geloof komt! *Zijn zoonschap heeft een begin* in de geschiedenis wanneer hij wedergeboren wordt.

Maar bij Jezus Christus is dat niet het geval – hij is niet wedergeboren! *Zijn Zoonschap heeft geen begin! Jezus Christus is niet de geestelijke Zoon van God.* Hij is niet de religieuze Zoon van God. Hij is Zoon van God in zijn wezen van alle eeuwigheid af. Hij krijgt niet een (menselijke) geestelijke natuur in de tijd zoals christenen, maar bezit de goddelijke (geestelijke) natuur van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hij is van alle eeuwigheid de Zoon van God, omdat hij dezelfde essentiële goddelijke natuur als God heeft. Hij is de zichtbare afstraling van Gods heerlijkheid (essentiële goddelijke eigenschappen) en de zichtbare afdruk van Gods onzichtbare wezen (Kolossenzen 1:15; 2:9; Hebreëën 1:3). Dat is ook de betekenis van de woorden, “De eniggeboren God (Zoon), die in de schoot van de Vader is, die heeft hem verklaart of uitgelegd”. “De enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft hem doen kennen” (1:18, NBV). Vóór zijn menswording is Jezus Christus de Zoon van God (3:16). Na zijn menswording is Jezus Christus nog steeds de Zoon van God, want bij zijn doop zei Gods stem uit de hemel, “Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde” (Marcus 1:11).

De uitdrukking ‘zoon’ in de bijbel heeft soms een symbolische betekenis: een symbolische zoon

Lucas 16:8 noemt christenen letterlijk: “zonen van het licht”, omdat hun essentiële karakter ‘licht’ is en dat zij horen tot mensen die in ‘het licht’ wandelen. Christenen zijn dus zichtbare symbolen van het licht (de karaktereigenschappen van God). *Maar hun symbolische bestaan als ‘licht’ in deze wereld heeft een begin* (Matteüs 5:14).

Maar bij Jezus Christus is dat niet het geval – hij is geen symbool! *Zijn Zoonschap is niet symbolisch! Jezus Christus is niet de symbolische Zoon van God!* Hij is niet een symbool van de karaktereigenschappen van God, maar niets minder dan de werkelijkheid – God Zelf! Hij is geen symbool van het licht, maar is werkelijk het Licht (1:4-9; 8:12)! Zo ook betekent de uitdrukking ‘Zoon van God’ niet dat Jezus Christus een symbool van God is, maar werkelijk God is! Als ‘de Zoon van God’ is hij de eeuwige uitdrukking van de essentiële goddelijke natuur en goddelijke karaktertrekken van God (1:18; 14:9; Kolossenzen 1:15; 2:9; Hebreëën 1:3). Hij wordt nergens in het verleden ‘de werkelijkheid’, maar is de werkelijkheid van alle eeuwigheid af (1:1)! *Zijn goddelijke werkelijkheid heeft geen begin en ook geen einde* (Openbaring 1:8; 2:8)!

Conclusie

De uitdrukking ‘Zoon van God’ kan alleen verwijzen naar *de Zoonschap van Jezus Christus dat geen begin heeft.* Jezus Christus is de Zoon van God in metafysische, ontologische, drie-enige en eeuwige zin. De eeuwige *onzichtbare* God openbaart zichzelf in de *zichtbare* God door een menselijk lichaam aan te nemen door de maagd Maria en zo de schepping en de menselijke geschiedenis op aarde binnen te treden.

Jezus Christus is de Zoon van God in metafysische, ontologische, drie-enige en eeuwige zin

De God van de bijbel is de Vader van Jezus Christus in de metafysische, ontologische en drie-enige zin

‘Ontologie’ betekent de leer van ‘het zijn’ – ‘het wezen’ van dingen. God de Vader en God de Zoon hebben het zelfde goddelijke wezen of natuur van alle eeuwigheid. De relatie tussen God de Vader en God de Zoon is nooit een fysieke relatie zoals de Islam dat foutief aanneemt, maar altijd een innerlijke relatie in metafysische, ontologische, drie-enige en eeuwige zin.

De God van de bijbel is 'de God en Vader van onze Heer Jezus Christus' (1 Korintiërs 1:3; Efeziërs 1:3). Jezus Christus is 'de geliefde Zoon van God, in wie God de Vader vreugde vindt' (Matteüs 3:17; 17:5). Hij is 'de eniggeboren Zoon van God' (1:18; 3:16). Hij is 'Gods eigen Zoon' (Romeinen 8:32). Hij is 'Gods eeuwige Zoon' (17:5,24). Elke 'god' van iedere ander godsdienst, die niet 'de Vader is van Jezus Christus' in metafysische, ontologische, drie-enige en eeuwige zin, is niet de God van de bijbel! Het Oude Testament noemde Jezus Christus 'de machtige God' en 'de Eeuwige Vader' (Jesaja 9:6; vgl. 10:20-21). En in het Nieuwe Testament leert Jezus dat 'God de Vader' en 'God de Zoon' één zijn (10:30).

De Christelijk Kerk gelooft en belijdt één God in één goddelijk wezen, die zich in de schepping en in de menselijke geschiedenis geopenbaard heeft als God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest (Matteüs 28:19).

- Als God de Vader is de God van de bijbel de eeuwige God, de Schepper en Oorsprong van alles en allen en de Bestemming voor alles en allen (Romeinen 11:36).
- Als God de Zoon heeft de God van de bijbel de menselijke natuur erbij aangenomen en zich zichtbaar aan de mensen in de schepping en in de menselijke geschiedenis geopenbaard. De goddelijke en menselijke natuur van Christus zijn 'onvermengd, onveranderd, ongedeeld en ongescheiden verenigd' (het vierde oecumenische concilie van Chalcedon, 451 n.C.). God de Zoon is gelijk aan God de Vader in heerschappij en in kennis (Matteüs 11:27), in eer (5:23), in macht (1:3; 5:21,27), in leven in zichzelf (5:26), in werk (10:30), in bezit (16:15), enz. Jezus Christus is op grond van zijn Zoonschap veroordeeld tot de dood (10:30,33; Matteüs 26:63-66).
- En als God de heilige Geest woont God (Christus) op de aarde in de harten en levens van christenen (Romeinen 8:9-10; 1 Korintiërs 6:19-20) en temidden van de Christelijke Kerk (Efeziërs 2:22).

De God van de bijbel is de Vader van christenen, niet in ontologische zin, maar alleen in geestelijke zin

Christenen zijn nooit 'God' en worden nooit 'God', maar blijven altijd schepselen van God. Voordat christenen in God geloofden waren zij vijanden van de God van de bijbel (Romeinen 5:10). Maar nadat zij in Jezus Christus gingen geloven werden zij geestelijke 'zonen en dochters van God' (Efeziërs 1:5) of geestelijke 'kinderen van God' (1:12-13). En als geestelijke kinderen van God krijgen zij steeds meer en meer de geestelijke eigenschappen van de God van de bijbel (Efeziërs 4:24; 2 Petrus 1:4).

Deze God van de bijbel oefent zijn heerschappij *over* alle christenen uit vanuit de hemel, werkt zijn plan van verlossing voor alle christenen uit *door* Jezus Christus, en woont *in* alle christenen door de heilige Geest. De eenheid van de Christelijke Kerk komt voort uit de eenheid van de God van de bijbel. De eenheid van de Christelijke Kerk wordt gedemonstreerd doordat christenen dezelfde God van de bijbel aanbidden, dezelfde Verlosser van hun zonden hebben, dezelfde heilige Geest hebben die in hen woont en dezelfde geloof, hoop en liefde hebben (Efeziërs 4:3-6)!

Jezus Christus wordt bevestigd als de 'Zoon van God' na zijn dood en opstanding

Jezus Christus is Zoon van God in de profetieën

De profeet Nathan zegt "Ik zal een vader voor hem zijn en hij voor mij een zoon" (2 Samuël 7:14; Hebrëeën 1:5b). Terwijl de auteur van 2 Samuël 7:12-16 spreekt over 'Davids zoon', zag de auteur van 1 Kronieken 17:11-14 dat deze woorden vervuld zouden worden in 'één van Davids zonen'. "Zijn troon zal vaststaan voor altijd" (1 Kronieken 17:14). De woorden van de engel Gabriël aan Maria bevestigen dat deze profetie in Jezus Christus in vervulling zou gaan, "De Heer zal hem de troon van zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen" (Lucas 1:32-33).

Jezus Christus is Zoon van God bij de aankondiging van zijn geboorte

Bij de aankondiging van de geboorte van Jezus Christus zegt de engel Gabriël aan Maria: "Hij zal een groot man worden en *Zoon van de Allerhoogste* worden genoemd". Wanneer zal hij deze titel ontvangen? De engel zegt verder, "De Heer zal hem de troon van zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen" (Lucas 1:32-33). Hij zal deze titel ontvangen bij zijn troonsbestijging. Pas bij zijn troonsbestijging wordt het heel duidelijk in de menselijke geschiedenis dat Jezus Christus de Zoon van God is, bekleed met absolute goddelijke macht.

Jezus Christus is de Zoon van God bij zijn doop

Bij zijn doop zegt de stem van God uit de hemel: "Jij bent *mijn geliefde Zoon*, in jou vind ik vreugde" (Marcus 1:11).

Jezus Christus is de Zoon van God vóór en na zijn opstanding uit de dode

Paulus spreekt over 'het evangelie aangaande de Zoon van God' (Romeinen 1:1-3a). Hij spreekt over de menselijke natuur van de Zoon van God en maakt onderscheid tussen Jezus 'naar het vlees' en Jezus 'naar de Geest' (Romeinen 1:3b-4). De menselijke natuur van Jezus na zijn geboorte uit het geslacht van David werd gekenmerkt door 'zwakheid': hij werd moe, hongerig, dorstig, angstig, werd verzocht en was sterfelijk. Dat kenmerkte Jezus "naar het vlees". De menselijke natuur van Jezus na zijn opstanding door de heilige Geest werd gekenmerkt door 'kracht': zijn opstandinglichaam was niet meer onderhevig aan de natuurwetten, maar was volkomen beheerst door de Geest van God. Hij vaarde op naar de hemel en ging zitten aan de rechterhand van God. Dat kenmerkte Jezus "naar de Geest". De woorden "Jezus Christus werd door zijn opstanding uit de doden *verklaard* Gods Zoon te zijn in kracht" (Romeinen 1:4) betekenen niet dat hij toen pas de Zoon van God werd. Het eeuwige Zoonschap van Jezus Christus wordt door deze woorden niet in twijfel getrokken. Omdat Jezus Christus van alle eeuwigheid God is, valt de nadruk hier op de woorden "in kracht" of "bekleed met kracht". Na zijn geboorte was zijn kracht in al haar heerlijkheid voor ons zicht verborgen. Maar na zijn opstanding werd Jezus Christus '*verklaard*' (benoemd, aangeduid, aangewezen) *de Zoon van God* te zijn, bekleed met alle kracht in de hemel en op de aarde (vgl. Matteüs 28:18; Efeziërs 1:20-22), iets wat zijn menselijke staat vóór de opstanding verre te boven ging. *Hoewel Jezus Christus van alle eeuwigheid af de Zoon van God is (in metafysische, ontologische en drie-enige zin), begint hij met de volle uitoefening van zijn absolute soevereine macht op de aarde en in de menselijke geschiedenis bij zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging. Pas nadat hij zijn absolute gehoorzaamheid tot in zijn kruisdood had bewezen* begon de Christelijke Kerk zich over de hele aarde te verspreiden (12:31-32; Romeinen 1:5; 6:25-26).

Jezus Christus is de Zoon van God bij zijn troonsbestijging

In Hebreëen 1 zegt God: "Jij bent *mijn zoon*; *ik heb je vandaag verwekt*" (*Vandaag ben ik je vader geworden*, NIV) (vgl. Psalm 2:7; Hebreëen 1:5a). Hoewel engelen collectief 'zonen van God' (Hebreeuws: bene ha-Elohim) genoemd mogen worden (Genesis 6:2,4; Job 1:6; 2:1), wordt geen van hen ooit "de Zoon van God" genoemd – een uitdrukking die hem een uitverkoren en aparte status geeft. Psalm 2:7b-9 is waarschijnlijk afkomstig uit de liturgie bij de troonsbestijging van een koning van Juda, maar als geheel is Psalm 2 een profetie over de Messias Koning, die uit het geslacht van David zou komen (vgl. Jeremia 23:5-6; Ezechiël 37:24-28). Het Nieuwe Testament beschouwt Psalm 2 als een Messiaanse Psalm (Handelingen 4:25-26; 13:33). In Psalm 2 haalt de Messias (de Gezalfde) deze woorden aan als grond voor zijn vertrouwen wanneer de koningen van de aarde in verzet komen en de wereldmachten samenspannen tegen hem (Psalm 2:2). De woorden 'ik heb je vandaag verwekt' betekenen niet dat Jezus Christus pas bij zijn geboorte 'Zoon van God' werd! De context van Hebreëen 1 toont aan dat het woord 'vandaag' slaat op de verhoging en troonsbestijging van Jezus Christus (Psalm 110:4; Hebreëen 1:13). Dus bij de opstanding, hemelvaart en troonsbestijging werd Jezus Christus bekleed met koninklijke waardigheid en *ontvangt hij de titel 'Zoon van God'*. Deze positie van Jezus Christus is boven alle mensen op aarde (Handelingen 2:36; Filippenzen 2:9-11) en boven alle engelen in de hemel (Hebreëen 1:3-5).